

Berg: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørt) talte om Lands-thingets gjennemtrængte Overbevisning, da det stemte for Vidsfristens Forlængelse med 4 Aar. Det ærede Medlem stemte jo imidlertid ved denne Sags 3die Behandling her i Thinget imod dette, og jeg antager, at han havde en lige saa gjennemtrængt Overbevisning om Rigtigheden af sin Stemmegivning; men ikke desto mindre har det ærede Medlem dog kunnet beslutte sig til i Dag fuldstændig at forandre sin Afstemning. Hvad borger da for, at Landsthingets gjennemtrængte Overbevisning ikke ogsaa kunde forandres, naar Lovforslaget, forandret efter vor Opfattelse, vendte tilbage dertil? Jeg hører imidlertid, at det ærede Medlem ikke er ene om at forandre sin gjennemtrængte Overbevisning fra den ene Behandling til den anden, saa for saa vidt kan det være meget helbdigt, at vi slutte i Dag. Jeg skal ikke negte, at det undrer mig at lægge Mærke til den Stilling, man vil sætte Folkethinget i ved i sidste Dieblis at forlange en halv Snes Løve gjorte færdige lige paa staaende Jod, Love, som sendes over til os fra Landsthinget, og om hvilke der siges, at vedtage vi dem ikke usforandrede, komme de slet ikke ud, selv om de Forandringer, vi forlange, kun angaa et enkelt Punkt. Jeg kan ikke negte, at jeg holder ikke af at være i den Stilling, navnlig da min Overbevisning om Rigtigheden af de Ændringsforslag, der ere stillede, er saa gjennemtrængende, at jeg ikke kan være med til at frasælbe dem. Jeg har al Erubrighed for Andres og for andre Things gjennemtrængte Overbevisning, men jeg ser ingensomhelst Grund til, at man her skal forlade Noget, om hvis Rigtighed man har en gjennemtrængt Overbevisning, og det saa meget mindre, som Loven meget godt kan udkomme, selv om der af Hensyn til et enkelt Punkt kan være visse — større eller mindre — Vanskeligheder, hvilket jeg for Øvrigt paa ingen Maade erkjender, der er. De Beregninger, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antjær) opstillede, skal jeg ikke komme ind paa. Naar vi have nævnt 800,000 Rd., behøve vi ikke at tage 2 pCt., og vi have selvfølgelig kun nævnt 800,000 Rd. da, men ikke 800,000 Rd. nu, men 800,000 Rd. da ere langt mere end 100,000 Rd. nu (Antjær: Det ærede Medlem har aldeles misforstaaet mig!). I alt Fald hænger det, jeg her siger, sammen med mine Udtalelser om Sagen, og hvad det ærede Medlems Beregninger angaar, da kunne de maaske i og for sig være meget rigtige, men naar de ikke vedkomme det Forslag, som foreligger, ere de forsaavidt ikke meget praktiske. Hvad jeg har hævdet, er, at i penunier Henseende kan det godt betyde at give 800,000 Rd. da, og jeg er — uden at nære nogen Animositet imod det sjællandske Jernbaneselskab — enig med dem, som have udtalt, at det er langt fordelagtigere for Driften i det Hele at

have alle Landets Jernbaner samlede paa eet Drifts-selskabs Haand. Det er min Overbevisning, at dermed er forbundet overordentlig mange Fordele i forskjellige Retninger. — Den ærede Minister kaldte mit Forslag umodent, idet han ikke troede, at der var Tale om nu at anlægge en Jernbane fra Grønningen til Frederiksbund. Jeg skal gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at han saa kan slippe for at benytte den Del af Forslaget, idet Forslaget jo har et dobbelt Indhold. Det gaar nemlig ud paa at sikkre os imod, at vi faae en Jernbane til Hillerød, hvilket vilde være en For-dærvelse for den paagjældende Egn. Der gives altsaa en dobbelt Bemyndigelse, og hvis Ministeren benytter den ene, har han ikke Brug for den anden og kan da slippe for Grønningen, og skulde den ene Linie blive moden lige saa tidlig som den anden, er det jo fordelagtigt for Ministeren at have det Kort paa Haanden med. Den Motivering af sin forandrede Stemmegivning, der gaar ud paa, at, tage vi ikke Loven som den foreligger, kommer den ikke ud, skal jeg sjenke dem, der gjøre den gjældende, men jeg hører mig paa ingen Maade derfor. Jeg hævdet, at vi røre kun Loven i eet Punkt af ser, og der er jo Møde i det andet andet Thing efter dette Møde, som vi her afholde, saa at Lovforslaget kan umulig falde, fordi vi forandre et enkelt Punkt imod Landsthingets og Regjeringens Villie, hvis det foresten er saa. Men paa den anden Side tør jeg ikke paastaa, at et Thing er gjennemtrængt af den og den Overbevisning, fordi det stemmer saa og saa, thi da kan det ganske vist ikke saaledes forandre sin gjennemtrængte Overbevisning fra den ene Gang til den anden.

Antjær: Det forekommer mig, at dette Thing allerede har forandret sin Overbevisning, idet det ved 3die Behandling stemte anderledes end ved 2den Behandling, og dette kunde det da komme til at gjøre engang igjen. Naar det ærede Medlem mente, at mine Beregninger ikke vedkom Sagen, saa har han Ret, forsaavidt han ikke skulde ønske Sagen fuldstændig oplyst; men da jeg tror om det ærede Medlem, at han ønsker dette, saa skal han ogsaa indrømme mig, at mine Beregninger vedkom Sagen. Naar han taler om 800,000 Rd. i Aaret 1900, saa repræsenterer de nu 280,000 Rd., og det ærede Medlem har selv indrømmet, at vi havde en Slags moralsk Forpligtelse, (Berg: Det er en Misforstaaelse) — det ærede Medlem vil altsaa ikke indrømme, at vi skulde Egne i Sjælland det Samme som Egne i Sylland? Jeg kan ikke gaa ind paa denne Betragtning; jeg mener, at naar vi have indrømmet tydske Sidebaner en Subvention af 50—55,000 Rd. pr. Mil, saa have vi en lige saa stor Forpligtelse til at yde noget Lignende til Egne i Sjælland og maaske mest af Alle til den Egn, her er Tale om. Men naar altsaa de